

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Apparatus Doctrinae Sacrae**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

§. 3. Cum Mulieribus, maximè conjugatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38464

6. Suadat Patribus familias, ut non ipsi modo unius alterius Congregationi (pluribus enim dare non expediat, quia ob domesticā negotia satisfacere tot legibus non possunt) dent nomina, sed authores etiam sint domesticis ad idem faciendum, suisque temporibus eos ad conventus mittant. Ad Confessionem & Communione, cūm leges exigunt, peragandam hortentur.

7. Summoperē illis concordiam mutuam non modō cum uxoribus servandam, sed inter ipsos etiam domesticos procurandam commendet, atque ob id frequenter illis in memoriam revocet tum illam sancti Spiritus sententiam, Prov. 17. *Melior est bucella siccata cum gaudio (& pace) quam domus plena vultum cum iugio;* tum tritum illud proverbium: *Concordia res parvacecunt, discordia etiam maxima dilabuntur.* Eundem in finem proderit etiam narrasse sapientissimum illud Sciluri Scytarum Regis factum, qui ē vita dicescitur, septuaginta, quos habebat filios convocavit, singulisque fasciculum 70. ligatus rum colligatarum obtulit, strangereque jussit: quod cūm nequirent, singulos singulas sagittas accipere & confringere jussit, quod cum sine labore præstissem, subjecit: *Ita & vestra potesta, si conjuncti per concordiam maneritis, à nemine frangeretur aut superabitus; secus, si per discordiam à vobis ipsis divisi fueritis.* Sententia & exempla de pace mutua requita ad conversationem, reperiuntur supra verbo, *Pax, in Apparatu.*

§. III.

Praxis agendi cum Mulieribus, & maximè Conjugatis.

Cum feminis agendum raro, breviter, canit, prædenter. Hec ut serventur, caveatur in Conversando locus obscurus, & ab omni teste nimis secretus; oculi à fixo aspectu, manus à contactu cohibeantur.

Hinc 1. se severum potius, quam familiarem exhibeat; abstineat à blandis verbis carnalem quandam aff. Et cūm redolentibus. 2. Non facile credat querelis & lachrymis femininarum; sed potius adhortetur eas ad patientiam; jubat inquirere, num causam injuriis, verberibusque dederint. 3. Non habeat fidem, si revelationes & devotiones fingant, sed potius ad observationem mandatorum Dei hortetur. Atque hæc circa mulieres in genere observanda sunt, nunc ad specialia magis descendendum est.

Virtutes ergo uxorum quod attinet. 1. Vehementer ipsis commendabit puram intentionem, ut videlicet finem illum, quem conjugata quæque mulier praefigere sibi debet, obtinere laorent? Is autem finis est, ut marito sint adjumento in filiis generandis, nutriendis, & educandis, & per hoc debitum amorem & obsequium Deo exhibentes salva fiant. Hunc finem indicavit Sapientis Proverb. cap. 32. dum dixit de muliere illa provida. *Quæ frvit lanam & linum, &c.* Per lanam enim externa bona & corruptibilia, per linum vero interna & incorruptibilia seu æterna indicantur.

2. Horetur illas ad insignem vitæ integratatem & verecundiam; hæc enim virtutes sunt vestis illa, quam sapiens mulier sibi fecit, uti Salomon indicavit, dum dixit, *Byssus & purpura indumentum ejus, ubi per Byssum propter candorem intelligent Interpretes innocentiam vitæ, per purpuram vero verecundiam propter colorem rubrum.* Certè si sic quærant regnum Dei & justitiam, omnia reliqua, que ad se ac familiam sustentandam sunt necessaria, copiosè adjiciantur.

3. Moneat, ut etiam atque etiam imitari studeant jam sibi commemorationem mulierem sapientem, quæ consideravit semitas domus suæ, & panem otiosa non comedit. Ad hujus ergo exemplum otium diligentissimè fugiant, cunque in finem sapientis considerent, quæ tum interiori sue domui, animæ scilicet; tum exteriori, videlicet familiæ desint, caque omnia solliciti è, & optimo, quo poslunt modo, procurare studeant.

4. In memoriam illis revocet illam S. Pauli sententiam ad Eph. c. 5. *Sicut Ecclesia subdata est Christo, ita mulieres viris suis in omnibus.* Horetur itaque illas, ut, sicut Ecclesia triplici potissimum obsequio huic erga Christum amorem probat, scilicet reverentia, obedientia, patientia; Ita his ipsis tribus officiis ipsæ quoque suos sibi maritos demereri studeant.

5. Singulariter illis commendet domesticorum, & liberorum maximè curam; horetur que ad exemplum mulieris sapientis, omnes suos domesticos auxiliis vestiant, id est, ut tam in virtutis, quam in aliarum artium ac muneriorum, quibus alere postea sece debebunt, studio eos perficiant.

6. Non minus illis commendet imitationem illius virtutis, quam in muliere Sapiente Salomon laudavit, dum dixit: *Ostium apertis sapientia, & lex clementia in lingua ejus,* Proverb. ult. Horetur itaque illas, ut singulari studio taciturnitati fludeant, & domesticos manueldine potius, quam imperitis duris atque verberibus ad officium perducere studeant: nam mitibus promisit Christus, quod terram, id est, homines sue curæ commissos poss. flori sint.

7. Suadeat, ut cum sapiente muliere accingant fortitudine lumbos suos, & robore brachium suum, ad plurima incommoda, quæ matrimonii jugum secum ex omni parte affect toleranda; alioquin enim & in hoc, & in futuro seculo miseras futuras.

8. Denique misericordiam erga pauperes specialiter etiam commendent, ut videlicet & ipsæ cum muliere sapiente manum suam aperiant inopi, & palmas suas extendant ad pauperem; sic enim copiosam domui benedictionem obuentram, juxta illud Servatoris promissum: *Date & dabatur vobis: Mensuram bonam & conferram, & cogitatum, & superefluentem dabunt in suum vestrum,* Luc. 6. Has profecto virtutes si comparare studuerint uxores, verificatur de illis, quod Salomon de muliere sapiente narrat: *Surrexerunt filii ejus, & beatissimam prædicaverunt; vir ejus & laudavit eam in portu Operis ejus,* Prov. cap. ult.

Tentationes Conjugatarum ad tria serè genera revocantur. Primum, & gravissimum ferè est, quod ex maritorum vel severitate, vel violentia, vel negligencia, aliquæ vitiis nascitur. Contra hanc tentationem sic eas munitat, & t. suadeat, ut pro maritis suis assiduo Deum, in cuius manu sunt corda hominum, precentur, imitatae prudentem Abigail, quæ marito suo iratus David placavit. 2. Suadeat, ut non in quotidianis duntaxat obsequiis valde diligentes sint, sed extraordinaria charitatis officia erga illos ostendant, v. g. cibos illis gratos præparent, dicantque se speciali affectu erga maritum illos preparasse, omnia vero mandata promptissimè exequantur, &c. sic enim amor maritorum erga ipsas crebet, & suo tempore occasio dabitur, id quod volent, impestrand, ut in Esthere patet.

3. Suadeat, ut dum maritus ebrius aut iratus est, taceant: imo etiam postero die ab ipso veniam precentur, non

non aliter, ac si ipse illum offendissent; talis enim dissimulatio & patientia mirè illis mentem mariti devincit. Certè in plerisque conjugiis cœla potissima discordiarum est, uxorum garrulitas atque impatiens, ut ingeniosè indicavit Medicus ille, qui uxori, quam maritus quotidie verberabat, remedium petenti, vasculum naturali aquâ plenum obtulit, jubens ut marito irato, hac aquâ os suum impleret & tam diu retineret, donec mariti ira defervisset, sic enim futurum, ut nunquam vapularet, quod & factum est. Idem indicavit prudenter Chirurgus ille, qui dum ad uxorem vulneribus plenam vocatus esset, primo loco emplastrum ori, nullum alioqui vulnus habenti, applicare voluit, causamque rogatus, respondit, frustra se reliqua vulnera curaratum, nisi hoc foramen prius obstruxisset & sanasset.

4. Suaeat, ut, dum mariti signa quædam amoris erga ipsas ostendunt, occasionem capient, & suavibus verbis rogent, ut deinceps ab hoc vel illo fecere abstinent, ut patienter ferant suos (uxorum) errores, se quoque, si hoc impetraverint, paratissimas ad omnem ipsorum nutum & obsequia fore. Caveant autem, nè unquam maritos, aut incipient, aut cum ipsis litigent, aut omnino manibus certent; nam sic magis in conludine eos roborant, atque ad odium & rancorem maiorem excitabant. Si hæc nihil proficiant, suadeat illis, ut Parochum, vel Virum Religiosum audeant, eumque rogent ut cum marito suo agere, aptissime mediis prudenter applicatis, ad frugem reducere studeant; Ipsæ vero interea negotium hoc Deo commendent, proque felici ejus successu Communiones aliquot, vel eleemosynas, aliaque opera offerant.

5. Si neque hoc remedium efficax fuerit, ad patientiam hortetur, suadeatque, ut ex malo tanto fructum bonum meritorum in cœlo ingentium extrahere studeant, nè alioqui & illis objici posset, quod S. Job. sua uxori objectit & dixit: *Quasi una de stultis mulieribus egisti. Si bona de manu Dei suscepisti, mala quare non suscepisti?* Profecto enim stulte agunt uxores, quæ impatienter ferunt tales miseras, quia sic & gravius ferunt crucem, & in altera vita nil nisi graves poenas expectare ex ea possunt, cum tamen per patientiam potuerint crux hanc leviorē reddere, & simul ingens in cœlis præmium mereri.

Secundum genus tentationis provenit, ex liberorum & aliorum domesticorum corruptis moribus. Contra has tentationes sic eas muniat Sacerdos. 1. Doceat illas, non nimis graviter apprehendere errores subditorum & liberorum, sed potius considerare eos ut cœcos, ut ægros, quibus minimè irasci, sed cum charitate & condolentia media applicare solemus. 2. Suaeat, ut non quovis errores mox puniant, sed minores diffimulent, exemplo pescatorum, qui pescis minoris jaætam contemnunt, ut majorem lucentur. Revocet illis in memoriam Dei misericordiam, quam erga ipsas ostendit; & dicat illis: Ecce, an non vos quoque etsi filii Dei? & tamen quā parum impletis mandata illius? si quoties peccatis, mox pœnam injungeret, quoties jam in Purgatorio, aut inferno essetis? Si ergo vos, quæ ratione polletis, à vobis ipsis impetrare non potestis, ut efficiamini tales, quales esse deberetis, quā minus à liberis vestris, ratione defitutis hoc exigatis? 3. Hortetur illas, ut cum mansuetudine potius, quā severitate eos corrigan, nam ut S. Prosper l. i. de vita contemplativa; *Leniter castigatus exhibet reverentiam castigantis, asperitate autem nimia increpationis offensus, nec in-*

crepationem recipit, nec salutem. Et ut S. Gregorius in Pastor. cap. 35. ait: *Plerumque quos Cruciamen- non corrignant, ab iniquis aetibus lenia condamna com- pescunt.*

Tertium genus tentationis oritur ex sollicitatione, quā de liberis tum alendis, tum necessariā dote infraendis habent. Contra hanc sic illas muniat Sacerdos. 1. Hortetur illas, ut filios in timore Domini educant, & exemplo S. Tobiae ab infanthia faciant, timere Deum; Hanc enim solam esse optimam hæreditatem, quam nemo liberis invitis auferre posse, & cum qua nullum necessarium ad vitam mediiorum defectum sint possunt; eanenī si liberos instruxerint, audacter cum S. Tobia ad illos dicere ipsas posse: *Dilecta proles, panper me quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus, si timu- rimus Deum, & recesserimus ab omni peccato, & fecerimus Deum.* Tob. 4. Ut etiam Deus ipse per Psalmistam dixit: *Non est inopia timentibus eum Isaie 33.*

2. Jubeat illas considerare, quām liberaliter Deus aves in aere, pisces in aqua, seras in sylvis nutrit, quātū magis ergo hominibus pretioso ipsius Sanguine redemptus neccellarium viçtum non negabit?

3. Ostendat item meminisse, quod non tam ipsarum, quām etiam Dei filii sint liberi carum; immo magis Dei, ut qui corpus & animam dederit, si ergo ipse tantopere sollicita sunt pro liberis, neque illos unquam fame peniteficerent, quanto major de talibus liberis cura ab ipso Deo expectanda erit?

4. Ostendat illis, quantum periculum & damnum liberi & sibi ipsis crecent, si amplam nimis hæreditatem parent; sibi quidem, dum interea salutem suam & celestes divitias comparare negligunt, pro quo tamen ipso labore exigua à liberis gratias referent, sed potius efficiunt, ut & in vita mortem ipsarum illi afflido desiderent (quo ciuitas paratā hæreditate fruantur) post mortem vero convivia instituant, & per turpem decoctionem hæreditatis, notam parentibus mortuis inaurant, pro honore & levamine quod per tantos vitæ labores expectabunt.

S. IV.

Praxis Viduis instruendi.

Explanandum Viduis, quod cum marito careant, debent se Christo offerre, & illum in Sponsum acce-
re. Suaeat ut Christo pro deo offerant his quatuor virtutes. 1. Insignem vitæ honestatem, qua studeant Christo soli placere, & ab eo vicissim amari. 2. Confitans studium Orationis: per hanc enim sponsō suo familiares fient, nec aliorum colloquia ambient. 3. Patientiam, quā æquo animo ferant miseras & desolationes quæ scilicet afferat status viduitatis. 5. Charitatem erga liberos & domesticos, quā tum necessaria illis provideant, tum in pietate & bonis moribus benignè initiant.

Tentationes quædam propriæ sunt Viduis, contra quas à Sacerdote muniri debent.

Prima tentatio oritur ex mariti morte; contra quam sic eas muniat Sacerdos. 1. Ostendat, merito sperans posse, maritum inter Electos annumeratum esse, prouide, si verè illum dilexerint, gaudente magis ipsas debet, quod ille ex carcere corporis liberatus, & ab exilio revocatus in patriam, omni deliciarum genere affluentem fuerit.

2. Declaret etiam illis, melius sic provisum fore à marito, si enim, cum in terris viveret, tantâ curâ tro-ri & liberis necessariâ providebat, quanto magis in

cello